

терапы-тѣ; но невѣрующы-тѣ никога не му прости-хъ негово-то публично исповѣданіе на Исуса ка-то Спаситель-тѣ на свѣта.

Тѣ ся трудять и мѣчатъ още съ едно при-лѣжаніе, кое-то трѣбува да засрами вѣрующы-тѣ; но тѣ по между си, сѣ по-малко съгласни отъ по-слѣдны-тѣ, кои-то именно въ смущенія та на 1848 годинѣ чрѣзъ единъ всякъ годинѣ ся повторяю-щень *църковенъ день* по тѣсно ся съединихъ, и вършихъ ако и само за едно врѣме, дѣло то на вѣтрѣшнѣ-тѣ Миссіѣ. Най-скоро ся съединихъ всичкы-тѣ партіи за матеріялно-то поддържаніе на Протестанскы-тѣ общества въ Католическы-тѣ стра-ны, едно дѣло кое-то *Густафъ — Адолфъ — Сюзъ* отъ 1843 г. слѣдува съ умножяющій успѣхъ.

Анлія все още е страна-та, въ кою-то Про-тестанизмъ-тѣ развива най-голѣмѣ-тѣ си дѣятел-нѣ силѣ; а именно тамъ, готовность-та на послѣ-дователи-тѣ ѣ за жьртвуваніе за дѣло-то Господ-не още все ся умножава. Но раздѣляваніе-то въ различни църковны общества не ся е намалило.

Шотландски-тѣ Презвитеріани въ 1843 год. чрѣзъ вопросъ-тѣ за замѣстваніе-то на еноріи-тѣ, ся раздѣлихъ въ еднѣ държавнѣ и еднѣ свободнѣ църквѣ; за задоволяваніе-то на послѣдны-тѣ, по-неже ся нарядихъ по цѣлѣ-тѣ земіѣ новы еноріи, скоро ся събрахъ милліони, при кое-то, дѣло-то на обръщеніе-то на Іудей-тѣ и язычници-тѣ, ся про-дължаваше безъ прѣпятствіе. И между Методисты-